

15-årig dreng tilbage til en uvis skæbne – potentielt set som børnesoldat på Sri Lanka.

Kl. 14.45

Det er derfor, interessen altså samler sig om det generelle, hvor jeg mener, at offentligheden må have en interesse i at få at vide: Hvad gør ministeren nu for at sikre os imod gentagelsestilfælde?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg er glad for, at vi er enige om, at det drejer sig om noget generelt, for det er det dilemma, jeg tit står i her i salen, at jeg naturligvis ikke kan kommentere den konkrete sag i Folketingssalen.

Jeg kan imidlertid helt generelt oplyse, at der ved behandlingen af konkrete afgørelsessager altid sker en individuel bedømmelse af forholdene i den individuelle sag. Det er altid sådan, at en sag kan genoptages, hvis der kommer nye væsentlige oplysninger frem; ja, vi skal faktisk tage sagerne op, hvis der kommer nye oplysninger, og det synes jeg er helt fornuftigt.

I det konkrete tilfælde, som spørgsmålet sigter mod, har der netop været tale om, at der kom nye oplysninger frem i form af ændrede anbefalinger fra FN's Flygtningehøjkommissariat, UNHCR. Når UNHCR retter henvendelse til de danske myndigheder og oplyser, at UNHCR på grund af situationen i et bestemt land er ved at revurdere og meget snart vil komme med nye anbefalinger, tager Integrationsministeriet naturligvis sådanne nye oplysninger til efterretning.

En uledsaget mindreårig asylansøger kan få opholdstilladelse i Danmark, hvis den mindreårige vil blive bragt i en reel nødsituation ved en tilbagevenden til hjemlandet. Når myndighederne behandler sådanne sager, lægges der bl.a. vægt på, om den mindreårige i sit hjemland vil have et sikkert familiemæssigt eller andet lignende socialt netværk, og der bliver lagt vægt på baggrundoplysninger om forholdene i hjemlandet. UNHCR er i kraft af sit mandat og sin tilstedeværelse i de forskellige lande en vigtig kilde, og UNHCR's anbefalinger har derfor stor betydning.

Lad mig derfor blot understrege, at myndighedernes ændrede vurdering af sagen altså skyldes, at der kom nye oplysninger frem. Der er ikke tale om, at der er begået fejl i de tidligere afgørelser i sagen. Nye oplysninger resulterer i en fornyet vurdering. Den afgørelse, som dette spørgsmål sigter mod, er altså helt efter bogen og fuldt ud i overensstemmelse med den prak-

sis, der har været siden 1993, og som altså også har været praksis under den tidligere regering.

Morten Østergaard (RV):

Jeg må sige, at jeg er forundret. Skal det forstås sådan, at den her konkrete sag, hvor politiet mødte op på en 15-årig drengs adresse for at sende ham hjem, og hvor han så i bagklogskabens klare lys, kan man sige, heldigvis ikke var hjemme og derfor ikke blev udsendt til en tilværelse måske som børnesoldat på Sri Lanka, ikke giver ministeren anledning til at ændre noget som helst, altså at der kan ikke sættes en finger på noget som helst? Det var altså kun skæbnen og måske pressens mellemkomst, der gjorde, at den her dreng ikke endte som børnesoldat på Sri Lanka.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jamen altså, vi er jo nødt til at forholde os til de oplysninger, der ligger. Der ligger også oplysninger fra UNHCR, de senest opdaterede. Det, vi i det her tilfælde har fået besked på fra UNHCR, er, at de er på vej med nogle nye – det, de kalder position papers – anbefalinger og nogle nye vurderinger af situationen i Sri Lanka. Og her har vi jo faktisk gjort det, inden vi overhovedet har fået de papirer, at vi er stoppet op og har sagt: O.k., det får også konsekvenser allerede nu for den her konkrete sag.

Så vil jeg bare, med hensyn til hvilken karakter det brev har, som jo også har været til stor diskussion, sige, at Holland har faktisk fået et lignende brev, fordi der også har været en tilsvarende sag der. Det er ikke sådan, at der har været kastet et særligt blik på Danmark, men UNHCR har, fordi de er ved at lave nogle nye vurderinger, gjort os opmærksom på, at det er de på vej med. Og den oplysning har vi selvfølgelig været glade for at få.

Morten Østergaard (RV):

Jeg må sige, at jeg synes, det er stærkt urovækkende, at den ansvarlige minister for det her område åbenbart er fuldstændig tilfreds med den sagsbehandling, der har været, og ikke mener, at noget kunne have været gjort anderledes, på trods af at jeg tror, at det er klart for hele befolkningen, at her var vi ved at begå uret imod et 15-årigt menneske. Det virker fuldstændig paradoksalt.

Vil ministeren erkende, at var det ikke for pressens mellemkomst, der gjorde FN opmærksom på den her problemstilling, ja, så var det